Lietas Nr. 129076814
Lietas arhīva Nr. 1-0119-15/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2015.gada 22.maijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese Dagnija Bērziņa 2015.gada 5.maijā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/ (turpmāk - sūdzības iesniedzēja) sūdzībā par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka A.Monahova (turpmāk tekstā - iestāde) 2014.gada 29.maija lēmumu Nr. 10/510538208/1273.

Aprakstošā daļa

2014.gada 7.maijā Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektore L.Dika sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr. 510538208 par to, ka 2014.gada 7.maijā pulksten 12:07 transportlīdzeklis KIA, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ir novietots stāvēšanai Rīgā Skanstes ielā 52, bez laika norādes, tādējādi neievērojot ,,Ceļu satiksmes noteikumu" 4.punktā un 307.17. punktā noteiktās prasības.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.^{10} panta 7.daļā un vadītājai uzlikts naudas sods 30,00 EUR apmērā. Minēto protokolu-paziņojumu Nr.10/510538208/1273 iesniedzēja pārsūdzējis augstākā iestādē.

Ar iestādes 2014.gada 29.maija lēmumu Nr. 10/510538208/1273 atstāts negrozīts 2014.gada 7.maija protokols-paziņojums Nr. 510538208 un sods, savukārt sūdzība noraidīta.

2014.gada 27.jūnijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta sūdzība par iestādes 2014.gada 29.maija lēmumu Nr. 10/510538208/1273.

Sūdzības iesniedzēja sūdzībā norāda, ka lēmumam nepiekrīt un pārsūdz to pilnā apmērā šādu apsvērumu dēļ.

Iesniedzēja norāda, ka sakarā ar to, ka uzņēmumam, kuru viņa apkalpo kā grāmatvede tika nozīmēta Tematiskā pārbaude VID, viņa 2014.gada 7.maijā plkst.11:00 novietoja savu automašīnu stāvvietā Rīgā, Skanstes ielā 52. Uz VID iesniedzēja atbrauca plkst. 10:58 kopā ar /pers. D/. /pers. D/ klātbūtnē iesniedzēja, ievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 307.17.punktu, novietoja salona priekšējā stiklā informāciju par automašīnas novietošanas laiku plkst. 11:00. Atgriežoties atpakaļ plkst. 13:00, konstatēja, ka lapiņa ar informāciju bija uz grīdas. Iesniedzēja norāda, ka plkst. 13:00 viņa ar /pers. D/ jau izbrauca no autostāvvietas.

Iesniedzēja uzskata, ka noteikumus nav pārkāpusi, ko var atstiprināt arī /pers. D/. Automašīna stāvvietā Rīgā, Skanstes ielā 52 bija novietota uz divām stundām, kā to nosaka 833.papildzīme. Par autostāvvietas 833.papildzīmes ievērošanu liecina arī Tematiskās pārbaudes akts, kurš apstiprina, ka pārbaude sākas plkst.11:00 un beidzās plkst.13:00.

Iesniedzēja uzskata, ka konkrētu pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, jo pārkāpums nav rādījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Iesniedzēja uzskata, ka iestāde varēja atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu un atbrīvot viņu no naudas soda samaksas.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Latvijas APK 1., 2., 9., 21. pantu iesniedzēja lūdz tiesu atcelt Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka A.Monahova 2014.gada 29.maija lēmumu Nr. 10/510538208/1279 (2014.gada 7.maija protokols-paziņojums Nr. 510538208).

2014.gada 21.jūlijā tiesā no Rīgas pašvaldības policijas pilnvarotās personas /pers. E/ saņemti rakstveida paskaidrojumi par /pers. A/ sūdzību.

Paskaidrojumos iestādes pilnvarotais pārstāvis norāda, ka MK noteikumu Nr.571 ,,Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā - CSN) 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Savukārt CSN 307.punkts nosaka, ka papildzīmes tiek lietotas kopā ar citām zīmēm un precizē vai ierobežo attiecīgo zīmju darbību.

Savukārt CSN 307.17.punkts nosaka, ka 833.papilzīme nozīmē ,,Stāvēšanas ilgums". Šo papildzīmi lieto kopā ar 533.zīmi. Vadītājam, kurš novietojis automobili ar šīm zīmēm apzīmētajā stāvvietā, automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto informācija par laiku, kad transportlīdzeklis novietots stāvvietā.

Latvijas APK 149.^{10} panta 7.daļa paredz administratīvo atbildību par nepareizi novietotu transportlīdzekli stāvvietā, kurā transportlīdzekļa novietošanas veids noteikts ar 825.—832.papildzīmi un ceļa apzīmējumiem, kā arī par 833. un 842.pcipildzīmes prasību pārkāpšanu 532. vai 533. ceļa zīmes darbības zonā un uzliek par pienākumu Iestādei uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit *euro* apmērā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 243.panta otrā daļa paredz, ka Latvijas APK 243.pantā minētos faktus konstatē ar sekojošiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Iestāde uzskata, ka līdz ar to par pierādījumiem lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums, dienesta ziņojumi, iesniedzēja paskaidrojumi, foto uzņēmumi un video ieraksti.

Likumdevējs nav noteicis konkrētu informācijas formu vai paraugu par laiku, kad transportlīdzeklis novietots stāvvietā, tomēr likumdevējs ir noteicis, ka informācijai jābūt novietotai pie priekšējā stikla, tas ir, informācijai jābūt novietotai acīmredzamā vietā.

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 8.punktā ir noteikts, ka Ceļu satiksmes noteikumi ir Ministru kabineta normatīvais akts, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību un ir saistošs visām fiziskajām un juridiskajām personām.

Ceļu satiksmes likuma 19.pants nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā

arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības

Noteikumi par 833.papildzīmes tiesiskā režīma izpildi ietverti CSN 307.17.apakšpunktā. Līdz ar to Latvijas APK 149.[10] panta 7.daļā ietvertā administratīvā pārkāpuma objekts ir Latvijā noteiktās ceļu satiksmes kārtības apdraudējums - konkrēti stāvēšanas noteikumu pārkāpšana. Latvijas APK 149. panta 7.daļa paredz administratīvo atbildību par konkrētu ceļa zīmju noteiktā režīma neievērošanu, proti, transportlīdzekļa novietošanas veidam stāvvietā jāatbilst 833.papildzīmes prasībām (Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 26.februāra spriedums lietā Nr. A42645307).

Konkrētajā lietā nav strīda par to, ka iesniedzēja novietoja transportlīdzekli stāvēšanai stāvvietā pie Skanstes ielas 52.nama, Rīgā, 532.ceļa zīmes "Stāvvieta" ar 833.papildzīmi "Stāvēšanas ilgums" - 2 stundas darbības zonā. Lietā nav strīda arī par to, ka iesniedzēja neievietoja aiz automobiļa salona priekšējā stikla norādi par laiku, kad transportlīdzeklis novietots stāvēšanai. Iesniedzēja norādījusi, ka novietojusi laika norādi, taču tā esot nopūsta uz grīdas, aizverot transportlīdzekļa durvis. Iestāde šādu paskaidrojumu uzskata par neattaisnojošu, jo iesniedzējai bija pienākums pārliecināties, ka laika norāde atrodas uz paneļa aiz priekšējā stiklā, kā to paredz CSN, pēc tam, kad iesniedzēja aizvēra transportlīdzekļa durvis.

Ņemot vērā iepriekš minēto un no lietā esošajiem pierādījumiem to kopumā izriet, ka iesniedzēja pārkāpa CSN 307.17.punkta prasības, t.i., novietoja transportlīdzekli stāvvietā, kas apzīmēta ar 532.ceļa zīmi un 833.papildzīmi, un tādējādi izdarīja administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 149.[10] panta 7.daļā.

Iestāde uzskata, ka iesniedzējas izdarīto pārkāpumu nevar uzskatīt par maznozīmīgu šādu iemeslu dēļ.

Latvijas APK 21.panta pirmā daļa noteic, ka tad, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Ceļu satiksmē izdarīta pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu Latvijas APK 21.panta 2. daļa paredz divus kritērijus: pirmkārt, par attiecīgo pārkāpumu paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit euro; otrkārt, šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Latvijas APK 21.pants nepiešķir personai subjektīvās tiesības, bet gan paredz lēmuma pieņēmēja rīcības brīvību atbrīvot personu no administratīvās atbildības. Tomēr ikvienā gadījumā tiesību normu piemērotajam ir pienākums izvērtēt to, vai attiecīgajā personas nodarījumā saskatāmas administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes un vai ir kādi apstākļi, kas varētu personas administratīvo atbildību izslēgt.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka satiksmes drošību apdraudoša nodarījuma kaitīgums un bīstamība izpaužas tajā apstāklī, ka persona, kuras rīcībā ir paaugstinātas bīstamības avots - transportlīdzeklis, neievēro normatīvajos aktos ietvertos CSN vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumus un rezultātā tiek nodarīts kaitējums cilvēka dzīvībai, veselībai, kā arī sabiedrības drošībai. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19. panta 4.daļu katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības (Satversmes tiesas 2011.gada 11.janvāra spriedums lietā Nr. 2010-40-03 9.2).

Viena no galvenajām tiesību normas pazīmēm ir tā, ka tiesību norma satur obligātus priekšrakstus jeb vispārsaistošu regulējumu. Ar tiesību normu palīdzību, ievērojot taisnīguma un vienlīdzības principus, valsts panāk gan jau radušās, gan potenciālas interešu konflikta situācijas atrisinājumu (Satversmes tiesas 1999.gada 9.jūlija spriedums lietā Nr. 04-03(99)).

Konkrētajā gadījumā Latvijas APK 21.pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu, lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Turklāt pastāv tiesiskais regulējums, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Augstākās tiesas Senāts 2009.gada 12.februāra spriedumā lietā Nr.SKA-15/2009 atzinis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu (Augstākās tiesas Senāts 2009.gada 12.februāra spriedumā lietā Nr. SKA-15/2009).

Iestādes pilnvarotais pārstāvis norāda, ka, lai atzītu pārkāpumu par maznozīmīgu saskaņā ar Latvijas APK 21.pantu, nepieciešams konstatēt tādus konkrētajai lietai raksturīgus apstākļus, kuri gan neizslēdz administratīvā pārkāpuma esību (sastāvu), bet kuru dēļ jebkāda soda piemērošana attiecīgajā situācijā būtu pārmērīga vai neadekvāta. Konkrētā gadījumā iesniedzējas rīcībā nav konstatējami Latvijas APK 33.panta pazīmes. Iepazīstoties ar iesniedzējas sūdzību ir secināms, ka iesniedzēja nenožēlo izdarīto un nekas neliecina, ka iesniedzēja atturēsies atkāroti izdarīt līdzīgu pārkāpumu.

Latvijas APK 17.pants paredz, ka pie administratīvās atbildības nav saucama persona, kaut arī tā izdarījusi šajā kodeksā vai citos normatīvajos aktos, kas nosaka administratīvo atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem, paredzētu darbību, ja tā rīkojusies galējās nepieciešamības stāvoklī, tas ir, lai novērstu briesmas, kas draud valsts vai sabiedriskajai kārtībai, īpašumam, pilsoņu tiesībām un brīvībām, noteiktajai pārvaldes kārtībai, ja šīs briesmas konkrētajos apstākļos nav bijis iespējams novērst ar citiem līdzekļiem un ja nodarītais kaitējums ir mazāks nekā novērstais.

Ņemot vērā iepriekš minēto Iestāde uzskata, ka atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu pie konkrētā lietā esošiem apstākļiem, būtu pretrunā ar Latvijas APK 22.pnatu, kas nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus, radītu haosu ceļu satiksmē un no policijas darba vairs nebūtu jēgas.

Iestāde ir novērtējusi visus pierādījumus saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu, proti, novērtējusi pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Turklāt, kā atzīts administratīvo tiesu praksē, gan tiesas, gan iestādes pienākums ir uzklausīt privātpersonas apsvērumus, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkura izvirzīta argumenta pamatotību (Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 11.oktobra lēmuma lietā Nr. SKA-292 14.punktu).

Pamatojoties uz minētajām tiesību normām un lietas faktiskajiem apstākļiem, iestādes pārstāvis lūdz tiesu noraidīt /pers. A/ sūdzību par iestādes 2014.gada 29.maija lēmumu Nr.10/510538208/1279.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6] pantā noteikto, tiesa iesniedzēja sūdzību izskata rakstveida procesā un ievērojot šā kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību.

Tiesa, iepazinusies ar sūdzību un Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka A.Monahova 2014.gada 29.maija lēmumu Nr.10/510538208/1279, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka iestādes 2014.gada 29.maija lēmumu Nr.10/510538208/1279 ir pamatots un /pers. A/ sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6]panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Atbilstoši Latvijas APK 289.[12] panta otro daļu, rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:
1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;
2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;
3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;
4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Savukārt Latvijas APK 289.[13] panta trešā daļa nosaka, ka, ja tiesnesis izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Vadoties no procesuālās ekonomijas un Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 2.oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-378/2008 (sk. 22.punktu) norādījumiem, kur Senāts, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos ir norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet, ka tiesas pienākums ir argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuras iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa. Šāds viedoklis ir izteikts Senāta 2004.gada 23.novembra spriedumā lietā Nr. SKA-216/2004 8.punktā un 2005.gada 22.novembra spriedumā lietā Nr. SKA-378/2005 12.punktā.

Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus(..), kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Savukārt Ceļu satiksmes noteikumu 307.punkts nosaka, ka papildzīmes tiek lietotas kopā ar citām zīmēm un precizē vai ierobežo attiecīgo zīmju darbību.

Savukārt Ceļu satiksmes noteikumu 307.17.punkts nosaka, ka 833.papilzīme nozīmē „Stāvēšanas ilgums". Šo papildzīmi lieto kopā ar 533.zīmi. Vadītājam, kurš novietojis automobili ar šīm zīmēm apzīmētajā stāvvietā, automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto informācija par laiku, kad transportlīdzeklis novietots stāvvietā.

Latvijas APK 149.[10]panta 7.daļa noteic, ka par nepareizi novietotu transportlīdzekli stāvvietā, kurā transportlīdzekļa novietošanas veids noteikts ar 825.—832.papildzīmi un ceļa apzīmējumiem, kā arī par 833. un 842.papildzīmes prasību pārkāpšanu 532. vai 533.ceļa zīmes darbības zonā, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit euro apmērā

Lietā nav strīda par to, ka 2014.gada 7.maijā transportlīdzeklis KIA ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ tika novietots Rīgā, Skanstes ielā 52.

Lietā ir strīds par to, vai izdarīto pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu un vai pie administratīvās atbildības saucamo personu var atbrīvot no administratīvā soda.

Lai iestātos Latvijas APK 149.[10] panta 7.daļā paredzētā atbildība nepieciešams konstatēt, ka vadītājas transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai stāvvietā, pārkāpjot Latvijas APK 149.[10] panta 7.daļā minētas prasības.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka ar lietā esošiem pierādījumiem ir pierādīts fakts, ka sūdzības iesniedzēja novietoja mašīnu stāvēšanai 833.papildzīmes „Stāvēšanas ilgums" (2h) darbības zonā, nenovietojot informāciju par novietošanas laiku, un ka sūdzības iesniedzējas darbībās konstatējams Latvijas APK 149.[10] panta 7.daļā paredzētais administratīvais pārkāpums. Līdz ar sūdzības iesniedzējai ir jāuzņemas sekas par savas darbības izdarīšanu.

Protokolā norādītajā vietā un brīdī iesniedzējas transportlīdzeklis stāvēja 532.zīmes „Stāvvieta", 833.papildzīmes „Stāvēšanas ilgums" (2h) darbības zonā un iesniedzējai bija saistošas Ceļu satiksmes noteikumu 307.17.punkta prasības pie priekšējā stikla jānovieto informācija par laiku, kad transportlīdzeklis novietots stāvvietā.

Tiesas ieskatā tematiskās pārbaudes veikšanas laiks (2h) neatbrīvo iesniedzēju no pienākuma pie transportlīdzekļa priekšējā stikla izvietot likumā minēto informāciju.

Tematiskās pārbaudes akta esamība nevar būt par pamatu iesniedzējas atbrīvošanai no administratīvās atbildības, jo apliecina tikai to, ka iesniedzēja 2014.gada 7.maijā no plks.11:00 līdz plkst. 13:00 piedalījās tematiskajā pārbaudē VID. Pārbaudes aktā nav fiksēts transportlīdzekļa novietošanas laiks.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka iestāde ir veikusi vispusīgu, pilnīgu un objektīvu izpēti par lietas apstākļiem to kopumā un savstarpējā sakarībā un atzinusi, ka iesniedzējas darbībās konstatējams Ceļu satiksmes noteikumu 4., 307.17.punkta pārkāpums, jo iesniedzējai bija jāievēro ceļu satiksmes dalībnieka pienākums transportlīdzekli novietot atbilstoši likuma prasībām.

Ceļu satiksmes likuma mērķis, kas nostiprināts likuma 2.panta 1.punktā, ir noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajā personām piederošo mantu. Tātad Ceļu satiksmes likumā un uz tā pamata izdotajos Ceļu satiksmes noteikumos prasības transportlīdzekļu vadītājiem noteiktas, ņemot vērā visu sabiedrības locekļu intereses.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.pantu, lai garantētu ceļu satiksmes drošību un aizsargātu cilvēku dzīvību, veselību un mantu, par ceļu satiksmes drošību reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpšanu personas saucamas pie administratīvās atbildības.

Tiesa atzīst, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas apstākļus un iesniedzēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības un sodīta par Latvijas APK 149.[10] panta 7.daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu. Tiesa pievienojas iestādes paskaidrojumos izteiktajiem argumentiem par to, kāpēc pārkāpumu nevar atzīt par maznozīmīgu.

Spēkā esošā likuma redakcija nosaka, ka par Latvijas APK 149.[10] panta 7.daļā noteikumu pārkāpšanu transportlīdzekļa vadītājam izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu 30,00 *euro* apmērā.

No lietas materiāliem redzams, ka sūdzības iesniedzējam par minēto pārkāpumu piemērots naudas sods 30,00 *euro* atbilstoši Latvijas APK normām.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka ar visiem lietā esošajiem materiāliem ir pierādīts, ka transportlīdzekļa KIA ar valsts reģistrācijas numur /reģ.nr./ vadītāja ir izdarījusi pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 149.[10] panta 7.daļā, par ko viņai piemērots sods atbilstoši Latvijas APK normām.

Tādējādi, Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka A.Monahova 2014.gada 29.maija lēmums Nr. 10/510538208/1279 (protokols Nr. 510538208) ir sastādīts likumīgi un pamatoti.

Savukārt /pers. A/ sūdzība par iestādes 2014.gada 29.maija lēmumu Nr. 10/510538208/1279 ir noraidāma kā nepamatota.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 149 [10].panta 7.daļu, 243.pantu, 244.pantu, 289.[6]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 2.punktu, 289.[13]pantu, 289.[17]pantu, 289.[18]pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka A.Monahova 2014.gada 29.maija lēmumu Nr. 10/510538208/1279 (2014.gada 7.maijā protokols Nr. 510538208), bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā no 2015.gada 25.maija.

Tiesnese: (personiskais paraksts) D.Bērziņa